

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. lapkričio 22 d.*

„Apeliacinis skundas — Dempingas — Reglamentas (EB) Nr. 121/2006 — Plieninių lynų ir kabelių, kurių kilmės šalis, be kita ko, yra Indija, importas — Sprendimas 2006/38/EB — Reglamentas (EB) Nr. 384/96 — 8 straipsnio 9 dalis — Įsipareigojimai, pasiūlyti dėl antidempingo tyrimo“

Byloje C-552/10 P

dėl 2010 m. lapkričio 19 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Usha Martin Ltd, įsteigta Kalkutoje (Indija), atstovaujama *dikigoroī* V. Akritidis ir E. Petritsi bei advokato F. Crespo,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujamai B. Driessen, padedamo *Rechtsanwalt* G. Berrisch ir baristerės N. Chesaites,

Europos Komisijai, atstovaujamai T. Scharf ir S. Thomas, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovėms pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kuri sudaro trečiosios kolegijos pirmininkės pareigas einanti R. Silva de Lapuerta, teisėjai K. Lenaerts, G. Arestis (pranešėjas), J. Malenovský ir T. von Danwitz,

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,

posėdžio sekretorė A. Impellizzeri, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. gegužės 3 d. posėdžiui,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

- 1 Savo ieškiniu *Usha Martin Ltd* prašo Teisingumo Teismo panaikinti 2010 m. rugsėjo 9 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą byloje *Usha Martin prieš Tarybą ir Komisiją* (T-119/06, Rink. p. II-4335, toliau – skundžiamas sprendimas) atmesti jos ieškinį, kuriuo prašyta panaikinti, pirma, 2005 m. gruodžio 22 d. Komisijos sprendimą 2006/38/EB, iš dalies keičiantį Komisijos sprendimą 1999/572/EB, patvirtinantį įsipareigojimus, pasiūlytus dėl antidempingo tyrimo, susijusio su plieninių vielinių lynų ir kabelių, kurių kilmės šalis, *inter alia*, yra Indija, importu (OL L 22, 2006, p. 54, toliau – ginčijamas sprendimas), ir, antra, 2006 m. sausio 23 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 121/2006, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 1858/2005, nustatantį galutinį antidempingo muitą, *inter alia*, Indijos kilmės plieninių lynų ir kabelių importui (OL L 22, p. 1, toliau – ginčijamas reglamentas).

Teisinis pagrindas

- 2 Nuostatos, pagal kurias Europos Sąjunga taiko antidempingo priemones, įtvirtintos 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 45), iš dalies pakeistame 2004 m. kovo 8 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 461/2004 (OL L 77, p. 12; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 150; toliau – pagrindinis reglamentas).
- 3 Pagrindinio reglamento 8 straipsnio „Įsipareigojimai“ 1, 7 ir 9 dalyse nustatyta:

„1. Tuo atveju, kai preliminariai buvo nustatytas dempingas ir žala, Komisija gali priimti bet kurio eksportuotojo savanoriškus pakankamus įsipareigojimus peržiūrėti savo kainas ar nutraukti eksportą dempingo kainomis, jei, pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu, įsitikinama, kad taip bus pašalintas žalingas dempingo poveikis. Tokiu atveju ir tol, kol šie įsipareigojimai galioja, laikinieji muitai, Komisijos nustatyti pagal 7 straipsnio 1 dalį, ar galutiniai muitai, Tarybos nustatyti pagal 9 straipsnio 4 dalį, netaikomi atitinkamam svarstomų prekių, gaminamų Komisijos sprendime dėl įsipareigojimų priėmimo nurodytų kompanijų, importui, kadangi vėliau keičiami. Kainos pagal šiuos įsipareigojimus didinamos ne daugiau nei būtina dempingo skirtumui pašalinti, ir jos turėtų būti didinamos mažiau nei dempingo skirtumas, jei tokio padidrinimo užtektų žalai Bendrijos pramonei pašalinti.

<...>

7. Komisija reikalauja, kad kiekvienas eksportuotojas, kurio įsipareigojimas dėl kainų buvo priimtas, periodiškai teiktų atitinkamą informaciją apie savo įsipareigojimo laikymąsi ir leistų patikrinti susijusius duomenis. Tokių reikalavimų nevykdymas laikomas įsipareigojimo pažeidimu.

<...>

9. Bet kuriai įsipareigojusiai šaliai pažeidus ar atsiėmus įsipareigojimą arba Komisijai atsisakius priimti įsipareigojimą, įsipareigojimo priėmimas, pasikonsultavus, atmetamas Komisijos sprendimu arba Komisijos reglamentu, atitinkamai, o laikinasis muitas, Komisijos nustatytas pagal 7 straipsnį, ar galutinis muitas, Tarybos nustatytas pagal 9 straipsnio 4 dalį, taikomas automatiškai, su sąlyga, kad suinteresuotam eksportuotojui buvo sudaryta galimybė pareikšti savo pastabas, išskyrus, kai įsipareigojimą atsiėmė jis pats.

Kiekviena suinteresuota šalis ar valstybė narė gali pateikti informaciją, turinčią *prima facie* įrodymų, jog įsipareigojimas pažeistas. Iš to sekantis nagrinėjimas siekiant nustatyti, ar įsipareigojimas pažeistas, ar ne, paprastai pabaigiamas per šešis mėnesius, bet ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tos dienos, kai buvo pateiktas tinkamai pagrįstas prašymas. Komisija gali prašyti kompetentingų valstybių narių institucijų padėti vykdyti įsipareigojimų monitoringą.“

Ginčo aplinkybės

- 4 Bylos faktinės aplinkybės išdėstytos skundžiamo sprendimo 2-19 straipsniuose:
- „2 Ieškovė *Usha Martin Ltd* yra pagal Indijos teisę įsteigta bendrovė, kuri gamina plieninius lynus ir kabelius ir juos eksportuoja, be kita ko, į Europos Sąjungą. Ieškovė ir bendrovė *Wolf* įsteigė bendrą įmonę *Brunton Wolf Wire & Ropes* Dubajuje (Jungtiniai Arabų Emyratai). *Brunton Wolf Wire & Ropes* taip pat gamina plieninius lynus ir kabelius, kuriuos eksportuoja į Sąjungą.
 - 3 1999 m. rugpjūčio 12 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė reglamentą (EEB) Nr. 1796/1999 dėl galutinio antidempingo maito nustatymo ir nustatyto laikino antidempingo maito galutinio surinkimo už plieninių lynų ir kabelių, kurių kilmės šalys yra Kinijos Liaudies Respublika, Vengrija, Indija, Meksika, Lenkija, Pietų Afrika ir Ukraina, importą ir antidempingo tyrimo dėl Korėjos Respublikos kilmės produktų importo nutraukimo (OL L 217, p. 1).
- <...>
- 5 Individualus antidempingo maito tarifas, nustatytas ieškovei Reglamento Nr. 1796/1999 86 konstatuojamojoje dalyje bei jo 1 straipsnio 2 dalyje, buvo 23,8 %. Remiantis Reglamento Nr. 1796/1999 2 straipsniu plieniniai lynai ir kabeliai, eksportuojami bendrovių [tarp jų ieškovės], kurių pasiūlytus įsipareigojimus priėmė Europos Komisija, nuo aptariamo antidempingo maito buvo atleisti.
 - 6 Pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1 dalį pasiūlytą įsipareigojimą ieškovė įsipareigojo, be kita ko, laikytis nustatytų mažiausių plieninių kabelių ir lynų eksporto į Sąjungą kainų, siekiant garantuoti, kad bus pašalintas žalingas dempingo poveikis.
 - 7 Ieškovė taip pat įsipareigojo, kad kiekvieną kartą pardavus atitinkamą produktą bus išrašoma su įsipareigojimu susijusi sąskaita faktūra (toliau - susijusi sąskaita faktūra), t. y. joje bus pateikiama įsipareigojimo VI priede nurodyta informacija (įsipareigojimo 4.1 punktas). Pagal įsipareigojimo 4.2 punktą ieškovė įsipareigojo nepateikti susijusių sąskaitų faktūrų „už įsipareigojime neaptartus produktus“. Remiantis įsipareigojimo 4.3 punktu ieškovė „suvokia, kad jei būtų nustatyta, kad ji pateikė susijusias sąskaitas faktūras, kurios neatitiko įsipareigojimo sąlygų, Komisija turi teisę pripažinti, kad [jos] pateikta atitikties deklaracija dėl aptariamos sąskaitos faktūros yra negaliojanti ir todėl informuoti apie tai kompetentingas valstybių narių muitinės įstaigas, nepažeidžiant Bendrijos institucijų galimybės imtis bet kurios priemonės, numatytos [šio] įsipareigojimo 8 [punkte]“.
 - 8 Be to, ieškovė įsipareigojo ketvirtinėmis ataskaitomis teikti išsamią informaciją Komisijai, atsižvelgiant į techninius reikalavimus, apie visus savo plieninių lynų ir kabelių pardavimus Sąjungoje, įskaitant neaptartus įsipareigojime, ir bendradarbiauti su Komisija jai pateikiant visą, jos manymu, būtiną informaciją tam, kad būtų laikomasi įsipareigojimo (įsipareigojimo 5 punktas ir įsipareigojimo II, III, IV ir V priedai).
 - 9 Pagal įsipareigojimo 6 punktą ieškovė taip pat prisiėmė pareigą neapeiti įsipareigojimo nuostatų, pavyzdžiui, nesudaryti tiesioginių arba netiesioginių kompensacinių susitarimų su savo klientais Sąjungoje.

10 Galiausiai išipareigojimo 8 punkte „Pažeidimai arba atšaukimai“ numatyta:

„[Ieškovė] suvokia, kad, nepažeidžiant 8.3 [punkto]:

- šio išipareigojimo nesilaikymas arba nebendradarbiavimas su Komisija <...> vykdamas šį išipareigojimą bus laikomas jo pažeidimu; tai apima pagal 5 [punktą] reikalaujamą ataskaitų nepateikimą per nustatytus terminus, išskyrus *force majeure* atvejį;
- kai Komisija turi pagrindo manyti, kad išipareigojimas yra pažeistas, ji <...> turi teisę nedelsdama nustatyti laikinąjį antidempingo muitą remdamasi geriausia turima informacija pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 10 dalį;
- pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 9 dalį pažeidus išipareigojimą arba Komisijai <...> arba [ieškovei] atšaukus išipareigojimą, gali būti nustatomas galutinis antidempingo muitas remiantis tokį išipareigojimą paskatinusio tyrimo metu išsiaiškintais faktais su sąlyga, kad [ieškovei] būtų sudaryta galimybė pareikšti savo pastabas, išskyrus, kai išipareigojimą atsiėmė ji pati.“

<...>

- 12 1999 m. rugpjūčio 13 d. Sprendimu 1999/572/EB, patvirtinančiu išipareigojimus, pasiūlytus dėl antidempingo tyrimo, susijusio su plieninių vielinių lynų ir kabelių, kurių kilmės šalys yra Kinijos Liaudies Respublika, Vengrija, Indija, Korėjos Respublika, Meksika, Lenkija, Pietų Afrika ir Ukraina, importu (OL L 217, p. 63; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 32 t., p. 119), Komisija, be kita ko, patvirtino ieškovės pasiūlytą išipareigojimą.
- 13 Atlikdama tyrimą, kad patikrintų, ar laikomasi išipareigojimo, pagal išipareigojimo 5.1 ir 5.4 punktus Komisija aplankė ieškovės patalpas Indijoje ir Jungtiniuose Arabų Emyratuose 2005 m. sausio ir vasario mėn.
- 14 2005 m. gegužės 12 d. laišku Komisija informavo ieškovę, kad atlikusi tyrimą ji nusprendė, jog ši pažeidė išipareigojimą tris kartus, todėl ji numato atšaukti išipareigojimo patvirtinimą.
- 15 2005 m. gegužės 20 d., rugpjūčio 29 d. ir rugsėjo 6 d. laiškais ieškovė pateikė pastabas dėl išipareigojimo pažeidimo nustatymo ir Komisijos numatomo atšaukimo.
- 16 2005 m. lapkričio 8 d. Taryba priėmė reglamentą (EB) Nr. 1858/2005, nustatantį galutinį antidempingo muitą Kinijos Liaudies Respublikos, Indijos, Pietų Afrikos ir Ukrainos plieninių lynų ir kabelių importui vadovaujantis atliktos priemonių galiojimo termino peržiūros išvadomis pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 2 dalį (OL L 299, p. 1). Reglamentu Nr. 1858/2005 Taryba nusprendė, kad aptariamo produkto, kurio kilmės šalis, be kita ko, Indija, importui taikomos antidempingo priemonės [nustatytos Reglamentu Nr. 1796/1999] turi būti pratęstos papildomiems penkeriems metams.
- 17 [Ginčijamu] sprendimu Komisija nusprendė atšaukti ieškovės pasiūlyto išipareigojimo dėl plieninių kabelių ir lynų importo patvirtinimą ir pakeisti Sprendimą 1999/572 dėl išipareigojimo patvirtinimo. Paraleliai Komisija 2005 m. gruodžio 23 d. pateikė Tarybai reglamento pasiūlymą, kuriuo siekta atšaukti išipareigojimo patvirtinimą ir nustatyti ieškovei galutinius antidempingo muitus [dokumentas COM(2005) 541 galutinis].
- 18 Ginčijamame sprendime Komisija konstatavo tris išipareigojimo pažeidimus. Pirma, patikrinus ieškovės apskaitos dokumentus paaiškėjo, kad į Komisijai ieškovės pateiktas ketvirtines pardavimo ataskaitas nebuvo įtraukti dideli išipareigojimu neapimamo svarstomo produkto kiekiai, priešingai nei buvo numatyta išipareigojimo 5.2 punkte ir IV priedo pirmoje pastraipoje. Antra, Komisija

konstatavo, kad aptariamas prekes ieškovė, pažeisdama išipareigojimo 4.2 ir 4.3 punktus, pardavė savo susijusiems importuotojams, įsteigtiems Jungtinėje Karalystėje ir Danijoje bei įtrauktiems į susijusias sąskaitas faktūras. Trečia, atlikus patikrinimą *Brunton Wolf Wire & Ropes* patalpose Dubajuje buvo nustatyta, tam tikri plieniniai lynai ir kabeliai buvo eksportuojami į Sąjungą iš Dubajaus ir deklaruojama, kad jų kilmės šalis yra Jungtiniai Arabų Emyratai, nors faktiškai jų kilmės šalis buvo Indija.

- 19 Todėl 2006 m. sausio 23 d. Taryba priėmė [ginčijamą] reglamentą. Pagal ginčijamo reglamento 1 straipsnį ieškovė buvo išbraukta iš bendrovių, atleidžiamų nuo galutinių antidempingo muitų, sąrašo. Todėl galutinis 23,8 % dydžio antidempingo muitymas, nustatytas ieškovei pagal Reglamento Nr. 1796/1999 86 konstatuojamąją dalį ir 1 straipsnio 2 dalį, kurio taikymas pratęstas Reglamento Nr. 1858/2005 1 straipsnio 2 dalimi, buvo nustatytas ieškovės gaminamo aptariamo produkto, eksportuojamo į Sąjungą, importui.“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 5 2006 m. balandžio 19 d. ieškovė Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) kanceliarijai pateikė ieškinį, kuriuo prašė, pirma, panaikinti ginčijamą sprendimą ir ginčijamą reglamentą tiek, kiek šie Sąjungos teisės aktai su ja susiję, ir, antra, priteisti iš Tarybos ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 6 Grįsdama savo ieškinį pirmojoje instancijoje ieškovė nurodė du pagrindus, grindžiamus atitinkamai proporcingumo principo pažeidimu ir teisės klaida, motyvavimo stoka ir piktnaudžiavimu įgaliojimais, kiek tai susiję su nagrinėjamų produktų kilme.
- 7 Nurodydama pirmąjį ieškinio pagrindą ieškovė teigė, kad, atsižvelgiant į proporcingumo principą Komisijos nustatyti du pažeidimai, t. y. atitinkamai ataskaitos apie išipareigojimo neapimamą pardavimą nepateikimas ir susijusių faktūrų naudojimas, nebuvo dideli šio išipareigojimo pažeidimai, dėl kurių Komisija galėtų jai skirti tokią drastišką sankciją, kaip antai išipareigojimo patvirtinimo atšaukimas.
- 8 Bendrasis Teismas atmetė šį pirmąjį ieškinio pagrindą ir skundžiamo sprendimo 53-55 punktuose iš esmės nusprendė, kad vien išipareigojimo pažeidimo pakanka jam atšaukti ir kad proporcingumo principas netaikomas klausimui dėl apmokestinimo *per se* antidempingo muitais, kylancio dėl šio atšaukimo. Atšaukus išipareigojimo patvirtinimą, nagrinėjamam importui nustatomi galutiniai antidempingo muitai ir išipareigojimo patvirtinimo atšaukimo teisėtumo, kaip tokio, negalima paneigti remiantis proporcingumo principu.
- 9 Antrąjį ieškinio pagrindą, kurį ieškovė nurodė grįsdama savo ieškinį, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 58 punkte atmetė kaip nereikšmingą, todėl visas ieškinys buvo atmestas.

Šalių reikalavimai

- 10 Apeliaciniu skundu apeliante Teisingumo Teismo prašo:
- visų pirma, panaikinti visą skundžiamą teismo sprendimą, ginčijamą sprendimą ir ginčijamą reglamentą tiek, kiek šie Sąjungos teisės aktai su ja susiję,
 - nepatenkinus pirmojo reikalavimo, grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo, ir
 - priteisti iš Tarybos ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas per procesą Bendrajame Teisme.

- 11 Atsiliepime į apeliacinį skundą Taryba Teisingumo Teismo prašo:
- visų pirma, atmesti apeliacinį skundą,
 - nepatenkinus pirmojo reikalavimo, atmesti apeliacinį skundą arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo, ir
 - priteisti iš apeliančės bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas per procesą Bendrajame Teisme.
- 12 Atsiliepime į apeliacinį skundą Komisija tvirtina, kad apeliacinį skundą reikėtų atmesti, o apeliančę turėtų padengti išlaidas, kurių patyrė ir per apeliacinį procesą, ir per procesą pirmojoje instancijoje.

Dėl apeliacinio skundo

Šalių argumentai

- 13 Nurodydama vienintelį apeliacinio skundo pagrindą apeliančė teigia, jog Bendrasis Teismas neteisingai nusprendė, kad vien išpareigojimo pažeidimo pakanka jam atšaukti ir kad, atsižvelgiant į tai, jog toks atšaukimas prilygsta apmokestinimui *per se* antidempingo muitais, kuriam proporcingumo principas netaikomas, iš to išplaukia, kad ir išpareigojimo patvirtinimo atšaukimo teisėtumo, kaip tokio, negalima paneigti remiantis proporcingumo principu.
- 14 Apeliančė taip pat tvirtina, kad Bendrasis Teismas akivaizdžiai iškraipė faktines aplinkybes, kai skundžiamo sprendimo 48 punkte nusprendė, jog „akivaizdu, kad ieškovė nesilaikė aptariamo išpareigojimo“, nes toks teiginys leidžia neteisingai suprasti, kad ji pripažino pažeidusi išpareigojimą, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnį, o šiuo atveju taip nėra. Iš tikrųjų ji niekada nepripažino, kad padarytos klaidos ar pažeidimai buvo pakankamai dideli, kad galėtų būti kvalifikuojami kaip išpareigojimo pažeidimai, kaip tai suprantama pagal šio 8 straipsnio 9 dalį. Be to, visi šie išpareigojimo apimami produktai buvo parduoti didesne nei minimali kaina, o kiti išpareigojimo neapimami produktai buvo iš tikrųjų apmokestinami tinkamais antidempingo muitais ir patikrinimo procedūra buvo veiksminga dėl jos visapusiško bendradarbiavimo.
- 15 Konkrečiai tariant, apeliančė teigia, kad sprendimas atšaukti išpareigojimo patvirtinimą taikant pagrindinio reglamento 8 straipsnio 9 dalį, yra etapas, einantis iki antidempingo muitų nustatymo ir prilygsta Sąjungos institucijų aktui, kurio kontrolę teismas vykdo atsižvelgdamas į proporcingumo principą. Ji mano, kad teismas, atsižvelgdamas į šį principą, gali vykdyti bet kokio sprendimo, susijusio su išpareigojimais, prisiimtais pagal šį 8 straipsnį, visų pirma išpareigojimo patvirtinimo, juo nustatomų sąlygų ir jo laikino atšaukimo, kontrolę. Apeliančės teigimu, laikantis kitokios pozicijos Sąjungos institucijoms ir ypač Komisijai būtų suteikta neribota diskrecija, kai jos taiko tą patį 8 straipsnį. Be to, jeigu šis principas būtų netaikomas įgyvendinant išpareigojimą, taip pat būtų panaikinta būtinybė motyvuoti sprendimus, kuriais Komisija atšaukia išpareigojimus, ir teismas negalėtų vykdyti šių aktų galiojimo ir jų motyvų kontrolės.
- 16 Kiek tai susiję su skundžiamo sprendimo 48 punkte nurodytais argumentais dėl tariamo faktinių aplinkybių iškraipymo, Taryba primena, kad vykstant administraciniam tyrimui ir procesui Bendrajame Teisme apeliančė niekada neginčijo Komisijos išvados, kad ji, pirma, šiai institucijai skirtose ataskaitose nenurodė išpareigojimu neapimamo nagrinėjamo produkto pardavimo ir, antra, susijusiose sąskaitose nurodė išpareigojimu neapimamo nagrinėjamo produkto pardavimo, todėl ji nesilaikė išpareigojimo. Taigi, minėtame 48 punkte esantis Bendrojo Teismo tvirtinimas yra teisingas. Dėl teiginio, kad skundžiamo sprendimo 51 punkto antrasis sakinyss galėtų leisti manyti, jog apeliančė pripažino išpareigojimo pažeidimų sunkumą, Taryba mano, kad šiame punkte tik nukreipiama į 2002 m. liepos

4 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Arne Mathisen prieš Tarybą* (T-340/99, Rink. p. II-2905) ir dvi sąlygas, kurios turi būti tenkinamos tam, kad Komisija galėtų teisėtai atšaukti įsipareigojimo patvirtinimą ir nustatyti galutinį antidempingo muitą.

- 17 Tarybos teigimu, pagrindinio reglamento 8 straipsnio 9 dalies formuluotė aiškiai leidžia suprasti, jog įsipareigojimo patvirtinimo atšaukimas yra tiesioginė jo pažeidimo pasekmė, o antidempingo muto nustatymas yra tiesioginė įsipareigojimo patvirtinimo atšaukimo pasekmė. Joks skirtumas tarp didelių ir mažų įsipareigojimo pažeidimų nedaromas. Kai eksportuotojas pasiūlo įsipareigojimą ir Komisija jį priima, jis privalo laikytis visų šių įsipareigojimo sąlygų. Taryba primena, kad įsipareigojimais grindžiami pasitikėjimo santykiais tarp eksportuotojo, kuris dėl įsipareigojimo turi galimybę nemokėti muitų, ir Komisijos. Ši turi pareigą Sąjungos pramonės atžvilgiu užtikrinti, kad įsipareigojimais būtų tokie pat veiksmingi kaip ir antidempingo muitų nustatymas.
- 18 Taryba tvirtina, kad sprendimas atšaukti įsipareigojimo patvirtinimą jį pažeidus nesiejamas su atskira tokio atšaukimo sprendimo proporcingumo kontrole. Tačiau ji primena, kad Komisija gali atšaukti įsipareigojimo patvirtinimą tik jeigu konstatuoja, kad buvo pažeistos įsipareigojime numatytos sąlygos. Tokiai išvadai taikoma įprasta teisminė kontrolė.
- 19 Galiausiai Taryba pabrėžia, kad apeliante niekada netvirtino, jog pagrindinio reglamento 8 straipsnio 9 dalis, kaip tokia, pažeidžia proporcingumo principą dėl to, kad joje numatoma, kad bet kokio įsipareigojimo pažeidimo pakanka, jog Komisija galėtų atšaukti šio įsipareigojimo patvirtinimą.
- 20 Komisija pritaria Tarybos pastaboms dėl bylos esmės. Be to, ji primena, kad pagrindinio reglamento 8 straipsniu apeliantei nesuteikiama jokia teisė į įsipareigojimą ir kad ši institucija turi didelę diskreciją nuspręsti, ar ji priima įmonės pasiūlytą įsipareigojimą. Praktiškai tai reikštų, kad apeliantės nurodytu apeliacinio skundo pagrindu ginčijamas pagrindinio reglamento, kaip tokio, galiojimas atsižvelgiant į proporcingumo principą, nes iš šio reglamento formuluotės aiškiai matyti, kad Komisija turi teisę nustatyti antidempingo muitus, jeigu įsipareigojimas buvo pažeistas. Ji tvirtina, kad apeliantės siūlomas šio 8 straipsnio aiškinimas, jeigu jam būtų pritarta, sukeltų rimtą grėsmę įsipareigojimams, kurių paskirtis daryti tokį patį poveikį kaip antidempingo muitai, t. y. nutraukti dempingo daromą žalą, veiksmingumui.
- 21 Komisija teigia, kad privalo nutraukti dempingo daromą žalą ir kad šiuo atžvilgiu įsipareigojimo vykdymo kontrolė ypač svarbi. Dėl šios priežasties techniniai pažeidimai, susiję su pareigomis teikti informaciją, yra labai dideli, nes tokiomis pareigomis siekiama sudaryti Komisijai galimybę vykdyti jos įsipareigojimo laikymosi kontrolės pareigą. Pagrindinio reglamento 8 straipsnio 7 dalyje Komisijai šiuo atžvilgiu suteikiama labai maža diskrecija ir nustatoma, kad vykdant šią kontrolę pagal įsipareigojimą kylančių pareigų nevykdymas turi būti laikomas jo pažeidimu.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 22 Visų pirma reikia priminti, kad pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1 dalį, jeigu nustatomas dempingas ir žala, Komisija gali priimti pasiūlymus, kuriais eksportuotojai savanoriškai ir pakankamai įsipareigoja peržiūrėti savo kainas tam, kad būtų išvengta nagrinėjamų produktų eksporto dempingo kainomis, jeigu ji įsitikinusi, kad šiuo įsipareigojimu bus pašalintas žalingas dempingo poveikis.
- 23 Nagrinėjamu atveju iš skundžiamo sprendimo 12 punkto matyti, kad Komisija nusprendė priimti apeliantės pasiūlytą įsipareigojimą, kuriuo ši įsipareigojo laikytis minimalių plieninių kabelių eksporto į Sąjungą kainų tam, kad būtų pašalintas žalingas dempingo poveikis.

- 24 Atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 8 straipsnio tikslą, pagal priimtą įsipareigojimą apeliantė turėjo ne tik užtikrinti veiksmingą jo laikymąsi, bet ir vykdyti veiksmingą šio įsipareigojimo vykdymo priežiūrą bendradarbiaudama su Komisija palaikant pasitikėjimo santykius, kuriais grindžiamas tokio įsipareigojimo priėmimas, kurį vykdo pastaroji.
- 25 Skundžiamo sprendimo 48 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad apeliantė nesilaikė aptariamo įsipareigojimo, pirma, nes pažeidė savo pareigą pateikti ketvirtines ataskaitas apie įsipareigojimo neapimamą nagrinėjamo produkto pardavimą ir, antra, pažeidė savo pareigą neišduoti susijusių sąskaitų faktūrų dėl šio įsipareigojimo neapimamų produktų.
- 26 Savo vienintelio apeliacinio skundo pagrindo antroje dalyje, kuri turi būti nagrinėjama pirmiausia, apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas akivaizdžiai iškraipė faktines aplinkybes, kai konstatavo, kad ji pripažino pažeidusi įsipareigojimą, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnį, nors ji visada tvirtino, kad nepadarė didelio šio įsipareigojimo pažeidimo.
- 27 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš bylos dokumentų, neatliekant faktų ir įrodymų vertinimo iš naujo (2009 m. rugsėjo 3 d. Sprendimas *Moser Baer India prieš Tarybą*, C-535/06 P, Rink. p. I-7051, 33 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).
- 28 Reikia pažymėti, kad iš skundžiamo sprendimo matyti, jog apeliantė niekada neginčijo Komisijos išvados, kad ji, pirma, šiai institucijai skirtose atskaitose nenurodė įsipareigojimo neapimamo nagrinėjamo produkto pardavimo ir, antra, susijusiose faktūrose nurodė įsipareigojimo neapimamo nagrinėjamo produkto pardavimą. Taigi Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad apeliantė nesilaikė įsipareigojimo sąlygų.
- 29 Kadangi apeliantė siekia paneigti Bendrojo Teismo atliktą faktinių aplinkybių vertinimą ir iš esmės ginčija tai, kad pastarasis pripažino, jog nebuvo laikytasi įsipareigojimo sąlygų, šis argumentas turi būti pripažintas nepriimtiniu, nes juo siekiama, kad būtų iš naujo išnagrinėtas Bendrojo Teismo atliktas faktinių aplinkybių vertinimas, o nagrinėdamas apeliacinį skundą Teisingumo Teismas neturi kompetencijos tai daryti.
- 30 Kaltinimą, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 51 punkte leido suprasti, jog apeliantė neginčijo padariusi didelių klaidų, reikia atmesti dėl to, kad šis punktas neteisingai suprastas. Iš tikrųjų Bendrojo Teismo išvada, kad „ieškovė neginčija, jog šios sąlygos nagrinėjamu atveju buvo tenkinamos“, visiškai nereikia, kad Bendrasis Teismas mano, jog pastaroji pripažino padariusi didelių klaidų. Priešingai, Bendrojo Teismo argumentavimas šiame 51 punkte iš esmės sutelktas į teiginį, kad „bet koks“ įsipareigojimo pažeidimas automatiškai lemia jo patvirtinimo atšaukimą, nesant būtinybės kvalifikuoti padarytų pažeidimų apimtį.
- 31 Kalbant apie apeliantės vienintelio apeliacinio skundo pagrindo pirmą dalį, reikia pažymėti, kad Bendrąjį Teismą ji kaltina neteisingai nusprendus, būtent skundžiamo sprendimo 51 punkte, kad ji neginčijo, jog buvo padarytas didelis įsipareigojimo pažeidimas, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 9 dalį, t. y. nuostatą, pagal kurią Komisijai leidžiama atšaukti įsipareigojimą. Apeliantės teigimu, sprendimas atšaukti įsipareigojimo patvirtinimą taikant šią nuostatą yra etapas, einantis prieš antidempingo muitų nustatymą, ir priklauso Komisijos diskrecijai, kuriai taikoma Sąjungos teismo kontrolė atsižvelgiant į proporcingumo principą.
- 32 Tiesa, iš pagrindinio reglamento 8 straipsnio 9 dalies matyti, kad antidempingo muitas taikomas automatiškai, jeigu Komisija atšaukia įsipareigojimo patvirtinimą. Tačiau Komisija turi minėtą diskreciją, kai atlieka nagrinėjimą siekdama įvertinti pažeisto įsipareigojimo pobūdį ir, atsižvelgiant į proporcingumo principą, nustatyti, ar reikia atšaukti įsipareigojimo patvirtinimą. Esant tokioms sąlygoms būtent šios diskrecijos įgyvendinimo kontrolę vykdo Sąjungos teismas, priešingai nei nusprendė Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 51 ir 55 punktuose.

- 33 Pagrindinio reglamento 8 straipsnio 9 dalies antroje pastraipoje numatyta, kad Komisijos nagrinėjimas siekiant nustatyti, ar išsipareigojimas pažeistas, paprastai pabaigiamas per šešis mėnesius, bet ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tos dienos, kai buvo pateiktas tinkamai pagrįstas bet kurios suinteresuotosios šalies ar valstybės narės prašymas išnagrinėti tokio pažeidimo egzistavimą.
- 34 Nagrinėjamu atveju, kaip buvo priminta šio sprendimo 28 punkte, iš skundžiamo sprendimo 48 punkto matyti, kad apeliantė nesilaikė išsipareigojimo, nes pažeidė pareigą, pirma, pateikti reikalaujamas ketvirtines atskaitas ir, antra, neišduoti susijusių faktūrų už išsipareigojimo neapimamus produktus. Šiuo atžvilgiu iš ginčijamo sprendimo 26 konstatuojamosios dalies matyti, jog Komisija „nesutiko, kad reikalavimas teikti tikslias pardavimo atskaitas arba tai, kad į su išsipareigojimu susijusias sąskaitas faktūras įtraukiamos išsipareigojimu neapimamos prekės, yra ne toks svarbus arba antraeilis dalykas, palyginti su kitomis išsipareigojimo nuostatomis“. Pagal tą pačią konstatuojamąją dalį ji mano, kad tik „turėdama išsamią informaciją apie svarstomo produkto pardavimą į Bendriją ji gali veiksmingai kontroliuoti išsipareigojimo vykdymą ir nustatyti, ar laikomasi jo nuostatų ir ar panaikinti žalingi dempingo padariniai. Jei pardavimo atskaitos yra neužbaigtos arba netikslios, kyla abejonų, ar bendrovė apskritai laikosi išsipareigojimo nuostatų, [todėl] būtina laikytis atskaitų sudarymo formalumų kaip pamatinės tiriamų bendrovių pradinių reikalavimų dalies“.
- 35 Be to, akivaizdu, kad Komisijos vykdoma išsipareigojimų kontrolė garantuoja dokumentų, kuriuos atitinkamas eksportuotojas pateikia vykdydamas prisiimtą išsipareigojimą, patikimumą. Nesilaikydamas tokios pareigos teikti informaciją, kylančios pagal tokį išsipareigojimą, kaip antai nagrinėjamas šioje byloje, eksportuotojas nutraukia pasitikėjimo ryšį, būtiną tokiu išsipareigojimu nustatytiems bendradarbiavimo santykiams. Taigi, dėl tokio minėto išsipareigojimo sąlygų pažeidimo toks išsipareigojimas gali tapti neveiksmingas. Tokiomis sąlygomis pareigos teikti informaciją turi būti laikomos esminėmis geram išsipareigojimų, kurie leidžia išvengti antidempingo muitų taikymo, sistemos veikimui užtikrinti.
- 36 Svarbu priminti, kad pagrindinio reglamento 8 straipsnio tikslas, kuriuo siekiama užtikrinti žalingo dempingo poveikio, kurį patyrė Sąjungos pramonė, pašalinimą, iš esmės grindžiamas eksportuotojo pareiga bendradarbiauti ir jo prisiimto išsipareigojimo teisingo vykdymo kontrole.
- 37 Taigi apeliantei nepavyko įrodyti, jog šis Komisijos vertinimas, kad ji nesilaikė pagrindinės pareigos, yra klaidingas.
- 38 Iš tikrųjų skundžiamo sprendimo 27-43 punktuose pateikiami apeliantės argumentai negali paneigti Komisijos vertinimo, kad apeliantės neįvykdytos pareigos buvo pagrindinės pareigos.
- 39 Kadangi akivaizdu, kad apeliantė nesilaikė išsipareigojimo, susijusio tiek su pareiga pateikti ketvirtines atskaitas apie išsipareigojimo neapimamą nagrinėjamo produkto pardavimą, tiek su pareiga neišduoti susijusių sąskaitų faktūrų už išsipareigojimo neapimamus produktus, todėl vertinimas, susijęs su pagrindinės jame numatytos pareigos pažeidimo buvimu, negali būti laikomas klaidingu, Komisija turėjo teisę atšaukti apeliantės prisiimto išsipareigojimo patvirtinimą, ir tai padariusi ji nepažeidė proporcingumo principo. Be to, kaip matyti iš pagrindinio reglamento 8 straipsnio 9 dalies, tai reiškia, kad apeliantei ji turėjo nustatyti galutinį antidempingo muitą.
- 40 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, vienintelis apeliantės nurodytas pagrindas savo skundui pagrįsti negali būti pripažintas pagrįstu, todėl turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 41 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jei apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį,

pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi apeliantė pralaimėjo bylą, o Taryba ir Komisija prašė priteisti iš jos bylinėjimosi išlaidas, apeliantė turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti iš *Usha Martin Ltd* bylinėjimosi šiame procese išlaidas.**

Parašai.